

Ólavssøkukabarettin: ØRI PÁLL, RÚSA LAKSAR OG GLÍ

“Føroyar, Føroyar, Føroyar”, rópti tingformaðurin, eftir at hann hevði sparkað drotningina av stólinum. Ja, Føroyar og oddafólkini í almenninginum seinasta árið vórðu sanniliga rópt uppá pláss av teimum fyra, Búi Rouch, Petur Meinhard Ellebye Andersen, Durita Dahl Andreasen og Mariann Hansen í Ólavssøkukabarettini 2016.

Barbara Holm

Lógvabrestir rungaðu í salinum og tárini trillaðu frá byrjan til enda, tá ið tey fyra, Búi Rouch, Petur Meinhard Ellebye Andersen, Durita Dahl Andreasen og Mariann Hansen undirhildu til Ólavssøkukabarettina 30. juli, tá ið undirritaða vitjaði í Sjótleikarhúsinum.

Ólavssøkukabarettin hevur verið ógvuliga ójovn seinnu árin. Okkurt árið hevur kabarettin verið mannað einans av kvinnum (ella kvinnað av kvinnum?), okkurt árið einans av monnum. Onkuntíð hava orkestur verið við, aðrar

tíðir ikki. Onkuntíð hava aktuelli samfelagsviðurskiftini verið miðpunktíð, aðrar tíðir ikki. Felags fyri kabarettina seinnu árin hevur tó verið, at hon hevur verið ógvuliga skiftandi, tá ið umræður manning og innihald.

Í ár tóktist tó sum, at kabarettin veruliga fann eina herliga samanseting av samfelagsviðurskiftum, seksuella undirtónum, prikum og tónleiki.

Undirritaða var á Ólavssøkukabarett leygarkvöldið, og hóast eg ikki eri ein kabaretkennari sum so, so havi eg loyvt mær at skrivað eina umrøðu av tí, sum eg upplivdi.

Ivaleynt eru meiningarnar nógvar og ymiskar og helst hevði ein kabaretkennari ella ein við størri innlit í slíkum leikum viðgjørt onnur viðurskiftið enn tað, sum eg hefti meg við. Men her er so hugsanin hjá einum púra vanligum ólavssøkukabarett gesti.

Páll og drotningin

Málið um Páll á Reynatúgvu og Drotningina var eitt, sum fylti nógv í miðlunum herfyri. Tá ið Margreta Drotning vitjaði í Føroyum fyrr í ár stóðst drúgvur kjak burturúr, at løgtingsformaðurin Páll á Reynatúgvu ikki vildi luttaka í

døgurðanum, sum Drotningin beyð honum og øðrum umborð á Dannebrog.

Og sjálvandi er tað við í Ólavssøkukabarettini. Og spyrst tú meg, so var tað tá eg beinleiðis krampaði í látri.

Búi sum Drotningin og Mariann sum Páll megnaðu eftir mínum tykki at framføra eina einfalda men beinrakna og yvirdrivna sketsj av málinum, sum var ótrúliga stuttlig.

Av øðrum málum, sum ein helst hevði væntað at hoyrt um í Ólavssøkukabarettini kann nevast málið um tey samkyndu og broytingina í hjúnabandslógini.

Málið um svannar á Eiði. Málini um Anniku Olsen og Sonju Jógvansdóttir eftir løgtingsvalið og onnur líknandi politisk mál við.

Eg hevði væntað, at hesi mál fóru at fylla nakað í kabarettini og í so máta var tað forútsigiligt, sum tikið varð fram. Men kortini varð tað borðreitt øðrvísi enn eg hevði væntað, og satt at siga kendist tað í fleiri førum sum, at tey fyra raktu seymin á høvdið á einum púra lættan og einfaldan hátt. Sum um tað var tað mest vanliga at gera í verðini.

Tað er okkurt imponerandi við fólk, sum duga at analysera eitt

